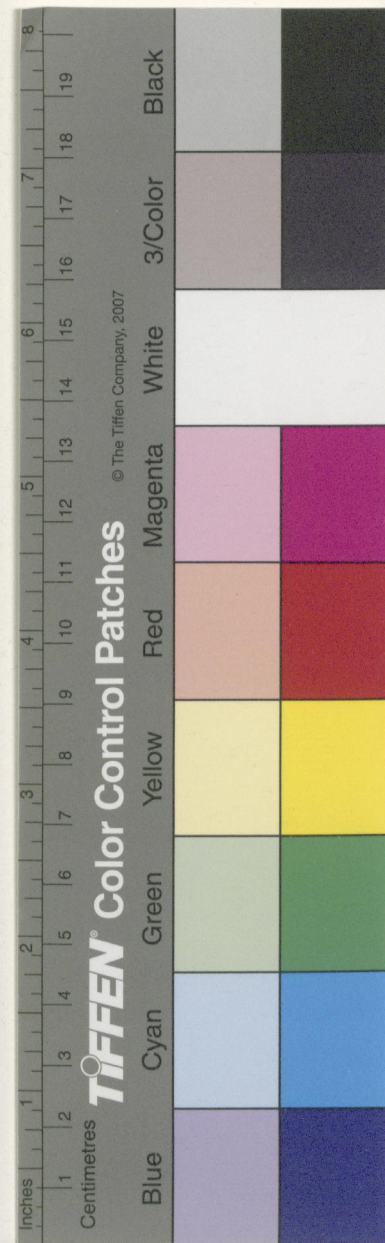

Varen 1873.

Mia karaste alla!

Tack för breven hvars minsta ord
lästes med största intresse! Du var
riktagig var Tosti som på själfva
den stora dagen kom ihåg din sys-
ter. Och sanningen också, som med en
skotten dunderade kunde länka på
kitteln sin. Jag tordes alls inte vän-
ta brev om lördagen just för att
det då hade måst skrivas just
på promotionsdagen. Här hade
vi regn då och beklagade så ma-
gistrarne som inte hade vackert
vader på sin högtidsdag och alla
andra nyfikna sen som voro
att, men manna skref ju att
det var så vackert, det var ju skönt.
Och Eva som också var kraus bär-
derka! Marlene de kunde?

Det är ju helt naturligt att släckars
morbror dybeck nu mycket mera
skall lägga efter eder och att prop=

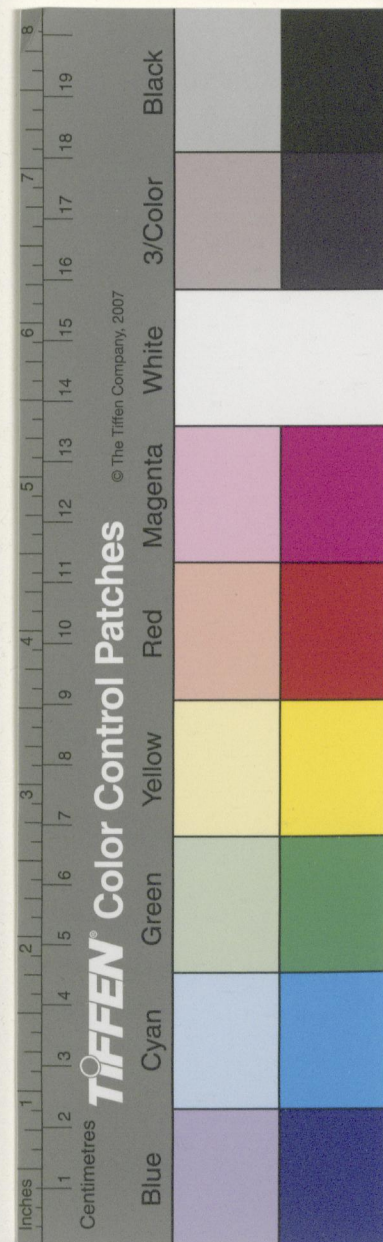

pa och mamma väl bli der åtmin-
stone till augusti. Hvem vet kanske
på vi sedan se en skymt af eder
här förre än Slagströmers komma.
Då är kanske jernvägen färdig
efter hvad det nu heter, och då
ha vi vår trädgård i full blom-
string om Gud låter det vara som
i min planterat. Hvad det var
roligt om det ginge så, eller Tostis
liten då, hur många det går med
hemma? Det är naturligt att du het-
te ville fara till Norge, men det
kostar näst mer än dubbelt så
mycket. Om det då skulle vara dub-
belt så nyttigt och helsosamt, helst!
Kanske är det också det. Då är det
svårt nog att välja. Vore då inte
Svea någon ort i Sverige som var half-
ten närmare äro lika helsosam?
Tän manna jag har dessa dag-
ar studerat Beduans barndom-
tik riktigt med glupskhet må
jag säga, och kommit till den
slutsatsen att Elsa få för stark
mat, hvartill jag visat redan
föret hade kommit, men jag
tyckte då att det väl inte gjorde

något efter hennes mage inte
derför blev härd. Men nu
läste jag att deras små magar
visst till en tid hålla ut med
för stark föda men att det
sedan blir inflammation i tar-
marna då de så länge blifvit
ansträngda. Detta sade ju
också mamma. Nu blanda
jag åter åt mjölken till half-
ten och hon dricker dubbelt
mer än föret och finner sig
mycket väl deraf. Först blef
visst hennes mage nyfiken
här deraf att vårt brunnsvatten
är så tjennhaltigt men nu då
vi ta åt Elsa vattnet från en
annan brunn så mår hon så
bra. Lika snar är hon visst
ämn om nätterna men om
dagarna vill hon mera vara
i farnen, det kan man förstå
då hon blir äldre att det inte
mera är roligt att alltid ligga
stilla i vaggan. Rysligt ser
hon, tycker jag. Hennes Karin
och Niki fingo sig hvar sin
skavank i går. H. har duktiga

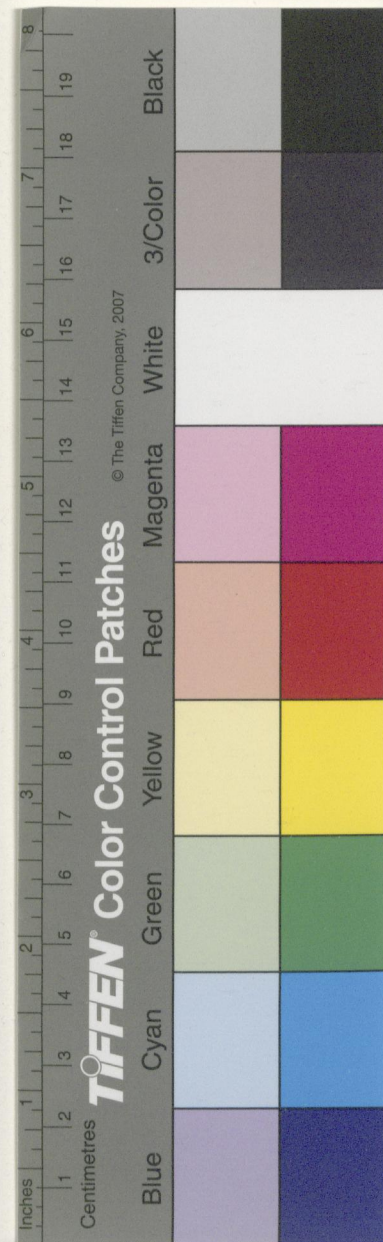
skräms i ansigtet som han fick
då han föll ner ifrån en gunga.
Ett kastades en sten i Karins
panna så att hon fick en
stor bubla och själv slog han
nåsan i bakken när han skulle
springa emot sin pappa, så
att näsan ännu i dag blöder.
Ladant händer. Sika muntra
är de för det för det. - I lördag
var examens här i folkskolan
der försiggick till alla åhörars
stora belåtenhet, barnen voro
utmärkt snälla hvilket natu-
rligt vis mycket gladdde lärar-
ne. Fr. Hilma Lundström som
nu tillsammans med L. T. och
Berndt sköte folkskolans lektioner
har ansökt lärarinstansen
vid denna folkskola för nästa
år. Staden skattar sig lycklig att
få en sådan lärarinna till f. sk.
och hon kommer således bort
från hem: der hon säger sig inte
passa. Hon tycker mera om att
handtleda barn än fullvuxna.
Få se huru som skall kunna få
en som skall kan ersätta henne.

(Våren 1873)

Vet du mamma att de rådbetor som
mamma och jag sådde har alls inte
kommit upp ännu och en half bänk
^{mått.} som B sådde långt efteråt har redan
stuckit fram. Vårk så hastigt. Och
vet du huru de stichelbärs buskarna
är lummiga och fulla med blom-
mar, det är riktigt en fröjd att
se. Lallat ha vi redan skickat
till höger och vänster, den verkar
så pråktigt.

Forundren eder inte alltför mycket
att detta brev är så rysligt till
skrifvet ty jag ligger och skrifver
det. Jag vet ej om jag sträckt mig
på något annat sätt eller om det
är allki som varit mig för tung
att jag har lät det ondt i sidan
i magen och t.h.g. har förordnat att
jag skulle ligga stilla. T. lördags
var jag ganska skral men värmarna
de onsdags ha gjort utmärkt godt
så att i går var jag redan mycket
bättre och i dag må jag nästan all-
deles bra. Litet är än minnen ännu
på ena sidan, men då den nu blif-
vit så mycket bättre hoppas jag den
snart är alldeles bra. — Elsa är

som bäst ute och spatsera. Det är
varmare ute än inne. Så se hvad
hon nu tyckte om att vara ute. I
morgon slipper kuddan första
gången ut på ängen, vi ha tillsammans
med Flomans hyrre sem-
säng för våra två kuddor. Der skor-
la de må: attan behöfver inte un-
dra hvad kuddan skall säga
när hon första gngen slipper ut.
Hulda H. har inte hållits nio
dygn i sängen, sedan föttonde
dagen då hon först slapp på
tacket spatserade hon in i sin
mans rum. I Flom är inte så lydig
som jag alltid brukar vara. Mätte
hon inte behöfva plikta derför med
spik rygg som hon alltid förut
har haft. — Mätte nu misster
Thildas flyttningsbråk inte göra
hennes mycket illa! Hur skall mos-
ten nu orka andra dit rygg, hon må-
te väl fara på ängbåt, annars blir
det väl för tröttsamt. Inne på
många kilsningar såhar igen, fast
jag nog skulle ha tid att skriva, men
det går så illa att ligga och skra —
Lena har nu börjat, men på det
hon inte vill höra för mycket

släta för hennes bref. Mamma bör
inte oroa sig öfver denna. Hg. sade
just nu att hon är bra, men att
förmåhet fordras, och detta under-
kastar sig åt sin gerna. Lenna
ligger nu inne med sin och
sköter barnen, sig öfver i mitt
ejel rum, helt ovanligt för sin
och barnjoller nattetid. Lena
får inte heller tåla på sig för nu.
Jag tror hon vint sjukdomen för
orsakad af förskräckning, men af-
fären för att hon sjuknade står hon
hela långa stunder i bara klädning
på gården, och det var allt i
varmt. Jag var de icke hemma.
Mitt kär kär Mamma? Så är
nu för våra mammor med att ef-
funda den och ifrågasätta om för-
färd den här med. Mamma? Jag
är ju alldeles utom befogenhet
här af, begagna mig snart till
den höga. Orsaken är förfärd, måste
sig bedja Mamma för Foulles köpa
en af haka med svart band och kulor
ut på skärmen för 7 MK samt

